

Anh Em Hãy Tránh Xa Thế Hệ Gian Tà Này Để Được Ôn Cứu Độ

Tôi là Pierre Imbert 23 tuổi đại chủng sinh năm thứ 5. Tôi đang thụ huấn tại chủng viện Thừa Sai Pháp ở Ivry-sur-Seine nơi thủ đô Paris và theo các khóa học tại Trung Tâm Huấn Luyện của Các Cha Dòng Tên. Tôi xin gọi lại chặng đường đưa tôi đến quyết định chọn đời sống Linh Mục.

Năm 2008 tôi là sinh viên nơi Trường Y Tá. Vào cuối năm học đầu tiên tôi quyết định lên đường

tham dự Ngày Quốc Tế Giới Trẻ. Tôi từng tham dự Ngày Quốc Tế Giới Trẻ 2005 tại Koeln bên Đức nhưng lần này nó được tổ chức mãi bên Sydney ở Australia. Tuy nhiên không xa xôi gì hết bởi lẽ tôi "tìm lại phong độ" tại Xonrupt trong rừng Vosges để cùng với Các Bạn Trẻ miền Tây nước Pháp quy tụ cho Ngày Quốc Tế Giới Trẻ. Tôi nói "tìm lại phong độ" là vì tôi có mặt tại đây hai ngày trước khi diễn ra Ngày Quốc Tế Giới Trẻ. Tôi là một người trẻ Công Giáo có chút dấn thân nơi Đoàn Thanh Thiếu Niên Thánh Thể và nơi Văn Phòng Tuyên Úy Công Giáo thật, nhưng chỉ vồn vện có thể. Tôi hoàn toàn không chờ đợi cuộc họp mặt cuối tuần lần ấy sẽ thay đổi toàn bộ kế hoạch đời sống của tôi. Không. Tôi chỉ thoáng nhận ra cái chủ đề của Ngày Quốc Tế Giới Trẻ 2008 đáng được lưu tâm suy nghĩ: "Các con sẽ nhận được sức mạnh của Chúa Thánh Thần khi Người ngự xuống trên các con. Bấy giờ các con sẽ là chứng nhân của Thầy" (Công Vụ Tông Đồ 1,8).

Tôi hòa mình ngay vào cái bầu khí tung bừng lễ hội của Những Ngày Quốc Tế Giới Trẻ, lễ hội của một Giáo Hội sống động và linh hoạt. Nhưng rồi chẳng mấy chốc tôi rơi vào trạng thái chán ngán bởi lẽ tôi không thể nào cảm trí cầu nguyện. Tôi sống cái khoảng cách giữa trống rỗng nội tâm và niềm vui rộn rã bên ngoài khiến tôi gần như ngỡ ngàng tự hỏi: "Mình đang làm gì nơi đây???" Cho đến một lúc, tôi nằm dài xuống trong chiếc lều dùng làm Nhà Nguyện cho chúng tôi và nhủ thầm sẽ không rời nơi đây bao lâu không cảm nhận được gì. Dĩ nhiên là không có gì khác lạ xảy ra nên tôi đành bước ra khỏi lều.

Trạng thái khó chịu ấy kéo dài suốt ngày suốt đêm cho đến hôm sau khi chúng tôi theo dõi buổi trực tiếp truyền hình Ngày Quốc Tế Giới Trẻ đang diễn ra bên Sydney thì cái nút thắt trong tôi được tháo gỡ. Đang còn trong tình trạng nghi ngờ tôi lắng nghe chứng từ của một bạn trẻ nói:

- Trước đây con là tín hữu Công Giáo không làm nên trò trống gì, giờ đây con quyết định phải làm nên một điều gì đó với tư cách là tín hữu Công Giáo!

Rồi bạn trẻ ấy nêu chứng tá mình thực sự dần thân sống Đức Tin như thế nào. Nghe đến đây tôi bỗng bừng tỉnh và nhận ra một điều chắc chắn là THIÊN CHÚA hiện hữu và Ngài yêu thương chúng ta! Vào chính lúc ấy tôi biết rõ cuộc đời tôi vừa làm một thay đổi toàn diện bởi lẽ tôi tin tưởng vững chắc vào THIÊN CHÚA và muốn dâng hiến toàn thân phụng sự Người. Cũng vào chính giây phút ấy tôi biết mình sẽ trở thành linh mục mặc dầu trước đó tôi không hề có tư tưởng này. Nói thế để hiểu rằng một Ngày Quốc Tế Giới Trẻ có thể chuyển hướng một cuộc sống như thế nào!

Sau kinh nghiệm trên đây tôi đi vào giai đoạn phân định ơn gọi. Có những ơn gọi được chín mùi theo dòng thời gian. Phần tôi thì trái lại: ơn gọi nảy sinh tức khắc. Nhưng không phải vì thế mà không cần thời gian để ơn gọi được chín mùi. Tôi bắt đầu tham khảo ý kiến và được một vị linh hướng đồng hành. Sau một năm chuẩn bị tôi gia nhập chủng viện GFU là chủng viện ở chu kỳ thứ nhất có nét đặc thù là cho phép chúng tôi bắt đầu được thụ huấn đồng thời vẫn tiếp tục các môn học ngoài đời. Nhờ vậy mà tôi học xong và lãnh bằng y tá rồi thực thi nghề nghiệp trong vòng hai năm. Thật là niềm vui lớn lao khi được nối kết hai lãnh vực khác nhau trong cuộc đời tôi: vừa là y tá vừa là chủng sinh. Mỗi cuối tuần và vào mùa hè tôi sống trong cộng đoàn để học các môn triết và thần học. Trong tuần thì tôi hành nghề y tá và tiếp xúc với một thế giới hoàn toàn khác biệt.

Sau thời gian chuẩn bị tôi chính thức gia nhập Chủng Viện Thừa Sai Pháp và đang trong học trình của năm thứ 5. Cám ơn quý vị đọc chứng từ của tôi. Xin quý vị cầu nguyện cho tôi cũng như cầu nguyện cho các Chủng Sinh của giáo phận.

... Nghe thế, họ đau đớn trong lòng và hỏi: "Vậy chúng tôi phải làm gì?" Ông Phêrô đáp: "Anh em hãy sám hối và mỗi người hãy chịu phép rửa nhân danh Đức Chúa GIÊSU KITÔ, để được ơn tha tội; và anh em sẽ nhận được ân huệ là Thánh Thần. Thật vậy, đó là điều đã được hứa cho anh em, cũng như cho con cháu anh em và tất cả những người ở xa, tất cả những người mà Chúa là THIÊN CHÚA chúng ta kêu gọi .. Và anh em hãy tránh xa thế hệ gian tà này để được ơn cứu độ" (Công Vụ Tông Đồ 2,37-39/40).

("Église de Besançon", Bimensuel De L'Église Catholique Du Diocèse De Besançon, No 3, 15 Février 2015, trang 70-71)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt